

TRIBUNA MLADOSTI

Obrambni dan

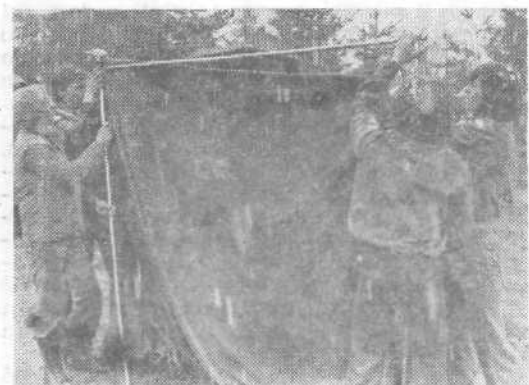
Tokrat dogodkih na kraju samem

Po skrbnih in marljivih pripravah vseh 600 dijakov gimnazije Sentvid, še posebej pa POHODNIKOV in taborniškega odreda »BE-LI BOBER«, je naposled napočil naš težko pričakovani trenutek: trenutek preizkušnje in pridobljenega znanja v sklopu SLO, vseh, ki kadarkoli prestopijo prag te šole. Okoli 15 avtobusov z nad 600 dijaki gimnazije in gostov se je ob 9. uri zjutraj na dan 26. aprila pripeljalo pod Kurenšček, kjer smo jih že čakali, da se s svojim znanjem izkažemo — mladi pohodniki, teritorialci in člani taborniškega odreda. Nič nas ni moglo ustaviti, niti debele kaplje »plohe«, ki so se vsule iz neba in se kmalu spremenile v snežne »plahitice«, niti hud mraz, ki nam je kljub rokavicam in obutvi »zanoihtalo« prste.

• Mladi teritorialci, ki so bili — kot tudi pohodniki in taborniki — na terenu že tri dni, so nam pokazali pokazno streljanje z nekaterimi vojaškimi orožji in so se kljub temu, da so ga marsikateri imeli prvič v rokah, zelo dobro in hrabro izkazali.

• Pohodniki pa so nam pokazali postavljanje »bivakov« iz naravnih materialov: vej, listja, dračja ipd. Marsikateri do kože premočeni udeleženci obrambnega dne je ob stiskanju s sovrstniki našel v njih topel in suh koček.

• Tudi taborniki so se izkazali nadvse požrtvovalno: s svojih hrbtov so sneli ob takih pogojih nepogrešljive šotorke in iz njih spletli strehe. Marsikatera glava se je pod njimi posušila in našla zavetje. Izkazali pa so se tudi z demonstracijo postavljanja šotorov in to v nemogočih vremenskih pogojih.

• K bolj pestremu društvu so prispevali tudi predstavniki RK, ki so prikazali reševanje ponesrečencev in lastno terensko bolnišnico. Na mestu samem pa so bili tudi gasilci in radio amaterji, ki so vzdrževali stalno zvezo.

• Zavest in resnost je bila na zavidljivi ravni. Po tem uvodnem delu so se tekmovalne ekipe, ki so jih vodili pohodniki, podale na težavno, več kot dveurno orientacijsko »plavanje« — tekmovalje po premočenih krajih od Kurenščka do Turjaka. Seveda so ekipe na poti čakale številne naloge, preizkus znanja zgodovine, slovenščine in drugih področij, kot tudi poznavanja biologije. Ekipe so morale nabrati pet užitnih rastlin, pripraviti hrano iz njih, izmikati pa so se morali tudi zasedi. Doživetje je bilo še popolnejše, ko je marsikatera »mamica ali atek« dovolil tej ali oni ekipi počitek s čajem v domači »izbi«. Na sploh je bil stik prisrčen, prijateljski in pod marsikaterim senikom so se oglašale partizanske pesmi ob spremljavi kitare.

Na cilj pod Turjak so prišle vse, razen treh ekip. Le-te so pač imele smolo, vendar pa so njih člani ob dvojni porciji pasulja, ki smo ga zaužili na cilju, pozabili na slabo voljo.

• Za konec smo na gradu Turjak imeli še svečano proslavo, ki so jo dijaki pripravili sami. Po proslavi smo se še zadnjič — kot nikoli — kotlikokrat poprej — zavrteli v našo kolo. Pohodniki, taborniki in teritorialci smo bili najglasnejši. Kako tudi ne: večdnevno bivanje v naravi nas je naučilo tudi skupinskega petja.

Obrambni dan je uspel nad vsemi pričakovanji. Kljub zelo težkim zasneženim pogojem je bila resnost in zagnanost vseh udeležencev na visoki stopnji. Odstopanj ni bilo. Nedvomno tovrstna akcija v sklopu splošne ljudske obrambe ne predstavlja samo prelomnice na šentviški gimnaziji — res pa je, da je prebudila nekatere profesorje in dijake, kar se tiče izvenšolske dejavnosti — ampak za celotno srednješolsko mladino v Sloveniji. Topografija bivanja v naravi, pohod in vojaško pridobljeno znanje, ki smo si ga pridobili, ne bo nikdar izginilo iz našega spomina.

Na svidenje drugo leto!

Stojan Hribar

Štafeta v Šiški

Številnim čestitkam za Titov 84. rojstni dan so se v soboto, 8. maja in v nedeljo, 9. maja pridružili tudi Šiškarji, saj je skozi območje šišenske občine dva dni potovala štafeta mladosti.

Sončno sobotno popoldne, desetisoči na pohodu tovarštva in spominov, med njimi pa mladinci in mladinke s štafetno palico so gledalcu nudili nepozabno doživetje. Zvečer se je štafeta spet vrnila v šišensko občino, ko so jo v Medvodah sprejeli tamkajšnji mladinci. Nato je potovala mimo Pirnič, obiskala šolo RSNZ v Tacnu, se ustavila pred osnovno šolo v Šmartnem ter nato nadaljevala pot do tovarne pletenin Rašica v Gameljnah. Vsepovsod so štafeto pozdravljali številni občani, ki so tako izrazili svoje čestitke tovaršu Titu za njegov rojstni dan, med potjo pa so bile tudi kulturne prireditve, ki so pozdravljale prihod štafete v posamezen kraj.

Izredno slovesno so štafeto sprejeli v tovarni Rašica v Gameljnah. Tu je štafeta palica ostala skoraj dve uri, medtem pa se je odvijal bogat kulturni program, v katerem so nastopili učenci osnovne šole Riharda Jakopiča, mladinci iz Rašice, folklorna skupina Emona, vojaki iz vojašnice Borisa Kidriča ter pevci APZ Tone Tomšič. Ze pred vhomom v tovarno sta pozdravljala dva mlaja s transparentom, nosilci štafete pa so nato tekli v koridorju, ki so ga sestavljali taborniki in vojaki. Na prireditvi so prebrali tudi pismo, ki so ga poslali predsedniku Jugoslavije.

Štafeta mladosti je nato prenočila v taboru, ki so ga postavili taborniki. Vso noč so goreli taborni ognji, glasbeniki iz ŠC RSNZ so skrbeli za dobro vzdušje, tako da je bilo prenočevanje štafete res prijetno. Naslednji dan je nato štafeta nadaljevala pot prek Skarčne in Vodice naprej na Gorenjsko.

Treba je poudariti, da je bil prihod štafete dobro organiziran, za kar ima največ zaslug neumorni organizator Samo Žorž.

France Kmetič

ZA DELAVCE BRATSKIH REPUBLIK

Osnovna organizacija ZSMS Medvode je poleg dobro obiskanih mladinskih plesov v mladinskem klubu pričela prirejati tudi ples na glasbo narodov in narodnosti Jugoslavije. Tako so na široko odprli vrata delavcem iz bratskih republik, da se vsak petek od 18. do 23. ure razvedrijo ob željeni glasbi.